

ת"פ 47538/03 - המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נגד ארטיאום שבלין, מקסים חברויק

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 47538-03 מחלוקת לחקירות שוטרים - מח"ש נ' שבלין ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בגין

בעניין:

המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש	המאשימה
	נגד
1. ארטיאום שבלין באמצעות בא כוחו עו"ד יגאל כהן	הנאשמים
2. מקסים חברויק באמצעות בא כוחו עו"ד אוחד מגורי	

גמר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשמים הורשו על פי הودאות בעבירות של **תקיפה סתם** - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) (נאשם 1); **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (נאשם 1); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין (נאשם 2); **וסיע לאיומים** - עבירה לפי סעיפים 192 ו- 32 לחוק העונשין (נאשם 2).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודיעו הנאשמים, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירות נאשם 1 כשוטר משטרת הגבולות בירושלים בשירות חובה. בין נאשם 1 לנאשם 2 היו יחסיות חברות קרובים. בלילה שבין 21.10.16 לבין 22.10.16 בילו הנאשמים במועדון בזיכרון יעקב.

בשעה 2:50 או בסמוך לכך, יצאו הנאשמים מהמועדון והלכו לחניון הסמוך לו - Zbar שם חנה רכבו של נאשם 1. עם הגיעם לחניון, הגיעו בארבעה צעירים לבני 17 (להלן: **המתלוננים**): קורן קריסי (להלן: **מתלון 1**), בר שרבליס (להלן: **מתלון 2**), עומר לוי (להלן: **מתלון 3**) ועומר ורדי (להלן: **מתלון 4**), אשר אף הם הגיעו לחניון על מנת להיכנס לרכבם ולנסוע מהמקום. מתלון 1, מתלון 2 ומtalון 3 היו בגילופין ואילו מתלון 4 לא שתה אלכוהול וכל זאת על מנת לשמש נהג תורן.

עם התקרבותם אל הרכבם, התפתח דין ודברים, בין הנאשמים למטלוננים, שהמהותו אינו ידוע למאשימה. בתום הדברים, נכנסו המתלוננים והנאשמים לרכביהם ופנו לעזוב את המקום.

לאחר שהמתלוננים והנאשמים החלו כל אחד בנוסיעה, מתלון 1 יצא מרכבו, קופץ לעבר הכביש וחסם בגופו את הרכבם של הנאשמים. נאשם 1 עצר את הרכב, ומתלון 1 ניגש לנאשם 2, שি�שב במושב ליד הנהג, בין השניים החל שיג ושיח.

עמוד 1

לאחר מכן, יצא נאשム 2 מהרכב והכה את מטלון 1 באגרוף לפניו. כתוצאה מעשיו של נאשム 2, נגרמה למטלון 1 חבלה באפו וירד ממנו דם.

בשלב זה, יצא נאשム 1 אף הוא מהרכב, שוחח עם מטלון 1 ודחף אותו. בד בבד, מטלון 3 יצא מהרכב, תפס את מטלון 1 והובילו בחזרה לכיוון הרכב. נאשム 1 הילך אחריהם ודחף את מטלון 1 בשנית. לאחר מכן, מטלון 2 ומטלון 4 ייצאו אף הם מרכבם. מטלון 2 ניסה לשוחח עם נאשム 1 הניח את ידו על כתפו ובתגובה נאשム 1 אמר לו אל תגע بي ודחף אותו.

לאחר מכן, חזרו הנאשימים לרכבם, החלו בנסיעה ולאחר כ-12 דקות נעצרו וניצאו מן הרכב, זאת ללא כל התגיות מצדם של המטלונים. נאשム 1 פתח את תא המטען והוציאו כל מטען מזוודה כלי העבודה (להלן: "כלי העבודה"), ונאשム 2 הילך לכיוון המטלונים, ובוט באמצעות רגלו בכתפו הימנית של מטלון 2 והכה אותו באגרוף לפניו. כתוצאה מעשיו של נאשム 2 נגרמה למטלון 2 חבלה בפניו.

בעודו אוחז את "כלי העבודה", הילך נאשム 1 לעבר מטלון 1 ומטלון 3 אשר ישבו ברכבם. נאשム 1 התקופף, הכנס את ראשו למושב הנהג ואים על מטלון 1 ועל מטלון 3 כשהוא אוחז בידיים את "כלי העבודה", תוך שאמר "אני לא מהאזור, אתם לא מכירים אותנו". למשמע הדברים, פחדו המטלונים ושל פחדם, אמרו לנאשム 1 כי הם "מתנצלים", בשלב זה עזבו הנאשימים את המקום ברכבם.

פסקרי שירות המבחן:

נאשム 1:

נאשム 1 בן 23, רוק, ליד אוקראינה שעלה ארצה עם משפחתו בהיותו בן 4, מתגורר עם בני משפחתו באור עקיבא. מזה כעשרה חודשים עובד בחברת אבטחה פרטיט במתן שירותים אבטחה. הנאשム 1 סיים 12 שנים לימודיים עם תעודה בಗנות מלאה. לאחר סיום לימודי התגייס לצבא ושירת בחיל משמר הגבול. לאחר שחרורו מהצבא החל לעבוד במרחב באבטחה בבית החולים "הילל יפה". לנוכח מעורבותו בעבירות הנידונות נשלל רישיון הנהrisk אשר היה בבעלותו ועל כן נאלץ לעזוב תפקיד עבודתו. הנאשム 1 מסר כי בשל כך העזוב את העבודה וכיום עובד בחברת אבטחה פרטיט אשר אינה מצrica החזקת נשיק. הנאשム 1 שיתף את שירות המבחן כי בכוונתו להשתלב בלימודים באקדמיה, בתחום מדעי המחשב והציג קבלה על הרשמה ללימודים במרכז הבינתחומי הרצליה.

בהתייחסו לעבירות הנידונות, שיתף הנאשム 1 בהכרות מוקדמת וארכוכת שנים עם שותפו לעבירה. לדבריו, בערב ביצוע העבירה יצאו לבנות ובעת שהו בחזרה לרכבם פגשו במטלונים והתפתח שיח אותו אינו זוכר. לדבריו הייתה התגיות מצד המטלונים ומשהרגיש תחשוה לא טובה, הציע לחברו להיכנס לרכב ולנסוע משם. אולם לאחר שמטלון 1 עצר בגופו את הרכב, נאלצו לעצור ואז החל האירוע המתואר בכתב האישום. הנאשム 1 לקח אחריות על התנהלותו באירוע וمبיע חריטה על מעשיו. הנאשム 1 שיתף כי הרגיש מאויים בסיטואציה וביעדר יכולת להתמודד בצורה אדפתיבית החליט לאיים כהגנה וכרצן להרחיק את המטלונים. בධיעבד, מסר כי מבין שניג בעופן פוגعني והבע אמפתיה כלפי המטלונים ורצן להתנצל בפניהם. הנאשム הביע נכונות לחתת חלק בהליך צדק מאהה בתוכנית גפ"ן (גישור פוגע נפגע) ונקבעה פגישה עם מנהה בתוכנית.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעריר בשלבי גיבוש זהותו האישית והמקצועית, ונדר קווים עבריניים באישיותו

עמוד 2

ומנהל אורך חיים תקין ונורטטיבי. שירות המבחן התייחס להיווטו של הנאשם 1 בעל תפקיד חיובי לאורך חיים ולכך שזו מעורבותו הראשונה בפלילים. בבחינת גורמי הסיכון בחנו את הפער בין אופי העבירה לבין התנהלותו בדרך כלל. בנוסף, התרשם שירות המבחן מקיים של קשיים בביטוי רגשי ונטיה לדחיסת רגשות שיכול ועמדו ברקע לביצוע העבירה. שירות המבחן קבע כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעtid. עוד שקל שירות המבחן שליחתו של הנאשם 1 להשתלב בטיפול בתחום של שליטה בכעסים אולם הנאשם 1 לא גילה נזקקות וצורך וכי עתיד לנסוע לחו"ל ויתקשה להתחייב לתוכנית הטיפולית.

נוכחות האמור, המליך שירות המבחן על ענישה של צו של"צ בהיקף של 250 שעות למשך שנה. בנוסף, על מנת למצות את הליך צדק מאהה, המליך שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך חצי שנה במהלךו יפעל שירות המבחן לקידום ההליך. אשר לעניין הרשעה, נמסר שירותי המבחן כי הנאשם 1 הינו צעיר וכי יתכן והרשעה פלילתית עלולה לפגוע בו בתחום התעסוקתי בעtid ועל כן המליך שירות המבחן שלא להרשיינו.

נאשם 2:

נאשם 2 בן 24, רוק, יליד אוקראינה, מתגורר בדירה שכורה בתל אביב ועובד כשליח בפייצ'ריה. בנוסף, לומד בלימודי מכינה במלחה למנהל בראשון לציון כשבاشיפתו להשתלב בלימודי הנדסאי בניין. הנאשם 2 סיים 12 שנים לימוד, לאחר סיום לימודיו עבד כשליח עד גיוסו לצבא. הנאשם 2 שירות שירותי מלא במסגרת שמירת הגבול.

בהתייחסו לעבירות הנידונות שיתף הנאשם 2 בהircות מוקדמת וארכות שנים עם שותפו לעבירה. לדבריו, בערב ביצוע העבירה, יצאו לבנות באזרע מגורייהם. בחזרה לרכיבם הגיעו במלוחנים והתפתח שיח כשהמתلونנים ביקשו סיגריה והוא וחברו אמרו שאין להם, נכנסו לרכיבם וחתלו בנסיעה. אולם לאחר שמתлонן 1 עצר בגופו את הרכב, נאלצו לעצור ואז החלה ההסלמה באירוע כמתואר בכתב האישום. הנאשם 2 לקח אחירות מלאה על העובדות המתוארות והביע חריטה כנה על התנהלותו ועל הפגיעה במלוחנים. הנאשם 2 שיתף כי זו התנהלות חריגה לדפוסי התנהגותו בדרך כלל, שיתף בסערת רגשות בה היה נתון וכונראה בשל כך הגיב באלים. הנאשם 2 הביע אמפתיה כלפי המתلونנים, ביטה חריטה והביע מודעות להשלכות שיכול ונגרמו למלוחנים כתוצאה ממשיעו. הנאשם 2 הביע נוכחות לחתת חלק הבלתי של צדק מאהה ונקבעה פגישה עם מנהה בתוכנית.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, אוטנטי ופתוח לבחון עצמו ואת נסיבות ביצוע העבירה ולעורר התבוננות על מהלך חייו ודפוסי התמודדותו. עוד התרשם שירותי המבחן כי הנאשם 2 התפתח במסגרת משפחית, נעדרת דמות אב, אשר התקשתה לספק עבורו צרכים רגשיים. לצד זאת, ניכר כי משקיע מאמצים להפתח ולהתקדם וכן לתפקד באורך חיים נורטטיבי. בכל הנוגע לשיקום, שירותי המבחן התייחס לכך שהוא מעורבותו הראשונה בפלילים ולכך שהנאשם 2 בעל תפקיד חיובי לאורך חיים. שירותי המבחן התרשם כי הנאשם 2 אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות עבריים וכן כי ההלכים המשפטיים מהווים עבורו גורם הרתעתני ומצביע גבולות. בבחינת גורמי הסיכון, נבחן הפער בין אופי העבירה להתנהלותו בדרך כלל. כמו כן, התרשם שירותי המבחן מקיים של קשיים בביטוי רגשי ונטיה לדחיסת רגשות שיכול ועמדו ברקע לביצוע העבירה. שירותי המבחן העיריך כי ישנה רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעtid, אשר עשויה להציגם באמצעות שילובו בתהליך טיפול טיפולי ממוקד בתחום השליטה בכעסים.

לאור האמור, המליך שירותי המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה וזאת על מנת למצות את הניסיון לעורר מפגש מאהה עם המתلونנים.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

בטעוניה חזרה המאשימה על עובדות כתוב האישום המתוקן והעבירות בהן הורשו הנאים. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכיהם החברתיים המוגנים בהם פגעו הנאים, שהם, פגעה בערכיהם של שלמות הגוף, אוטונומית האדם על גופו, זכותו לגופו ושלוות נפשו. עניינו של נאשם 1, שירות באוטו התקופה כשותר במשטרת ישראל, הוסיףה המאשימה כי מעשי פגעו גם בערך של אמון הציבור במשטרתה ובשוטריה.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לנזק שנגרם והיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הן במישור הפיזי - חבלותיהם של מטלונים 1 ו-2 והן מבחינת עבירת האויומים, והעובדת שהנאשם 1 באויומים ובסיוע של הנאשם 2 עוררו אצל המטלונים 1 ו-3 פחד ובהלה, תוך שהיא מאשימת מצינית כי בנסיבות יכלו המעשים להידדר לפגיעה משמעותית יותר במטלונים, וביחס לעבירת האויומים נתען כי מדובר היה באוים ממשי שהיה עלול להתmesh ומכאן חומרתו. עוד צינה ב"כ המאשימה כי העובדה שמטلون 1, בפתח האירועים, חסם את רכבים של הנאים אינה מהווה "צידוק" למעשייהם של הנאים וכי התנהוגותם באירוע הייתה ברוטליות, אלימה ולא מידתית. בנוסף הפנתה המאשימה לכך שלנאים ניתנו מספר נקודות יציאה בהן יכולו להימנע מהעימות הפיזי אך בחרו במודע שלא לעשות כן, וכן כי מדובר במספר מעשים מתחם אשר מסלימים מרגע לרגע. ב"כ המאשימה הפנתה למדייניות הענישה הנוהגה ועתה לקביעת מתחם ענישה בגין נאשם 1, הנע בין מספר חדשני מסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חדשני מסר שיכול וירוצו לבין 10 חדשני מסר בפועל, מסר על תנאי ופיזיו למטלונים. בגין נאשם 2, עתרה לקבעת מתחם ענישה הנע בין מספר חדשני מסר שיכול וירוצו למטלונים.

אשר לעונש בתוך מתחם הענישה, טענה ב"כ המאשימה כי יש לזקוף לזכות הנאים את היותם אנשי נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי אשר לקחו אחריות על מעשייהם וחסכו בזמן טיפוליהם יקר. כמו כן, עניינו של נאשם 1, כי יש לזקוף לזכותו את פועלו כשותר בשירות חובה במשטרת ישראל. המאשימה הדגישה את הבעת רצונם של הנאים לקחת חלק בתוכנית גפ"ן ולהילך שלrecht מכך. לעניין נאשם 1, על אף המלצה שירות המבחן, הביע עמדת תמורה עת לא גילה נזקקות וצריך להשתלב בטיפול בתחום השליטה בכעסים מאחר והוא עתיד לצאת מהארץ. עניינו של נאשם 2, נתען כי על אף שירות המבחן סביר כי יש מקום לסיע לו במתן כלים להתמודדות במצבים טעוניים רגשית, אין התייחסות מעבר לכך מטעם שירות המבחן. אשר להמלצת שירות המבחן, טענה ב"כ המאשימה כי שירות המבחן שוקל בעיקר שיקולים שיקומיים ואילו בית המשפט שוקל את מכלול השיקולים, כאשר במקרה זה, יש להעניק את הבכורה לשיקולי הגםול וההילמה, לצד האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים, ובهم בעיקר שוטרים, מפני ביצוע עבירות מעין אלו. לאור האמור, עתירה המאשימה להטיל על הנאים 1 עונש של 8 חדשני מסר בפועל לצד מסר על תנאי ופיזיו למטלונים. ואילו על נאשם 2, עונש של 6 חדשני מסר שירותו בדרך של עבודות שירות, לצד מסר על תנאי ופיזיו למטלונים.

אשר לסוגיות אי הרשעה, טענה המאשימה כי נוכח חומרת המעשים המוחסמים לנאים, אין מקום להימנע מהרשעתם. כמו כן, טענה המאשימה כי הנאים לא הציגו כל פגעה קונקרטית שעוללה להיגרם להם בעקבות הרשעה, אלא מדובר רק בחשש ערטילאי כי הרשעה בדי עלולה לפגוע בעתידם התעסוקתי של הנאים. לאור האמור, עתירה המאשימה להרשעת הנאים והטלת העונשים המבוקשים לעיל.

נאשם 1:

ב"כ הנאשם 1 ביקש מבית המשפט לצאת ממתחם העונש ולא לאמץ את המלצות שירות המבחן. לטענת ב"כ הנאשם 1 מדובר בנאשם אשר עומד בכל הקריםונים של הלכת **כתב**; הרשעתו פגעה בשיקומו של הנאשם וכן סוג העבירה מאפשר בנסיבות המקירה לוותר על הרשעה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. נטען כי מדובר בעבירה ראשונה, ייחידה, שבה הורשע הנאשם, אשר בוצעה לפני מעלה משנתים וחצי, כאשר כתב האישום הוגש השנה וחזי לאחר האירוע. מדובר בנאשם בן 23 אשר בזמן ביצוע העבירה היה בן 21, נעדר עבר פלילי, עבד כמצבת בבית חולים, לאחר שירותו הצבאי כלוחם במג"ב. ב"כ הנאשם 1 הגיע מכתב המלצה מבית חולים ותעודות הוקירה מהצבא.

אשר לחומרת המעשים, נטען כי על פי סעיף 5 לכתב האישום, תחילת האירוע בקיומו של אחד המתלונים לככיבוש וחסימת דרכו של הנאשם 1, כאשר האחרון יצא מהרכב, לא היכא איש באגרופים, לא תקף באופן אכזרי אלא דחף בלבד כדי להדוף את המתלונים מרכבו. ב"כ הנאשם 1 הפנה לאמור בתסוקור שירות המבחן ולכך שמדובר במקרה חריג בחיוו של הנאשם.

אשר לדרישת הוכחת נזק קונקרטי, הפנה הסניגור לפסיקות שונות מהן עולה כי לא תמיד יש להקפיד באופן דוקני על הדרישה להוכחת פגעה קונקרטית בעתידו המוצע של הנאשם נוכחות גילו העבירה, וכי מובן שהרשעה צמצם את אפשרות תעסוקתו בעתיד. עוד נטען כי הנאשם 1 גענש כבר במובן זה שנשלל רישיון הנהק שלו, דבר אשר אילץ אותו לעזוב את עבודתו. לאור האמור, עתר הסניגור שלא להרשיע את הנאשם ולא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

נאשם 2:

ב"כ הנאשם 2 ביקש לאפשר לנאשם 2 הזדמנות שנייה ולא להרשיעו וכי לא לאמץ את המלצות שירות המבחן, על מנת שמדובר אחד בנסיבות של הנאשם 2 לא יקבע את המשך חייו. אשר להוכחת הנזק הקונקרטי, נטען כי בגיל עירן מדובר בדרישה כמעט בלתי אפשרית להוכחה מסוימת שהנאשם מצוי בתחילת חייו. אשר לחומרת העבירה, נטען כי אכן מדובר בעבירות אלימות אך החבלה אינה חבלה חמורה הכוללת שבירת עצמות, אלא ירידתدم מהאף, לאור העובדה כי מדובר במעשים שנעשו ללא תכנון ובתרומה מסוימת מצד המתלונים לאירוע, נראה כי נסיבות העבירה מאפשרות את אי הרשעה בענייננו.

עוד נטען כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ובמועד חד פעמית. הנאשם 2 רשום ללימודיו תואר ראשון בהנדסת בניין, והוא מצוי במכינה ויזדקק לרישיונות ואולי אף לעבוד בעתיד מול גופי ביטחון, כאשר כל אלה חסומים בפנוי עם הרשעה.

דבר הנאים בטרם מתן גור הדין:

הנאשם 1 מסר כי הוא מצטער ולקח אחריות מלאה על המעשה וambil שליה. עוד מסר כי הוא מוכן להשתתף בהליך של צדק מאחיה. הנאשם 1 מסר כי שירות כלוחם במשמר הגבול אינו אדם אלים. מדובר במקרה חד פעמית

ושיקול דעת לא נכון שנבעה מהתגורות ראשונית מצד המתלונים. עוד הדגיש כי זה לא משווה שקרה לו אף פעם גם לא יקרה מהיכרתו עם עצמו.

הנאשם 2 מסר כי הוא לוקח אחריות ומצטער על המעשה והוא לא ייחזר על עצמו. מדובר בשיקול דעת לא נכון. הנאשם 2 מסר כי התגלו בהם והם הרגישו מפוחדים, אך מודה בטעותו. הנאשם 2 מסר כי המקירה עצר את חייו, וכן מסר כי נפגשו במקירה עם המתלונים כחודש וחצי לאחר המקירה, הרימו אותם כסית ועשו סולחה מלבד אל לב.

דין והכרעה עונשית:

בטרם אפנה לקביעת עונשם של הנאשמים, אפנה לבחון את שאלת ביטול הרשעתם.

סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט סמכות לבטל הרשעה בפליליים, ולהטיל על נאשם צו מבנן או צו שירות לtowerת הציבור, ללא הרשעה. סמכות זהה קיימת גם מכוח הוראותו של סעיף 71א (ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ההלכה הפסוכה קבעה, כי הימנעות מהרשעה הינה החיריג שבחריגים, היא אפשרית בכפוף להתקיימותם של שני גורמים מצטברים: התנאי הראשון הוא, כי השלכותה של הרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם וקיומו של יחס בלתי פרופורציוני בין אותה פגעה לבין מעשה העבירה, והתנאי השני הוא, כי סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבליל פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים:

"**הימנעות מהרשעה אפשרה בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות העונשין האחרים המפורטים המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל**" (דברי כב' השופטת דורנר בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 337, להלן: עניין כתב, וראו גם מהעת האחרון: רע"פ 619/18 משה ביזינסקי נ' מדינת ישראל (18.03.2017); רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017); רע"פ 1949/15 תקרורי נ' מדינת ישראל (2.4.15); ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל (3.3.13);

התנאי הראשון, האם הרשעה עלולה לפגוע פגעה חמורה בשיקומם של הנאשמים -

נאשם 1 - כעולה ממסקיר שירות המבחן, מדובר בנאשם צעיר, בן 23, אשר שירת בunit ביצוע העבירה בשירות חובה במשטרת ישראל. מזה כעשרה חודשים עובד בחברת אבטחה פרטיט במתן שירותים אבטחה. לאחר שירותו הצבאי החל לעבוד במערך האבטחה בבית חולים אך נוכח מעורבותו בתיק זה בשל רישון הנשך אשר היה בעלותו והוא נאלץ לעבור תפקיד בעבודה, עד בסופו של דברlez עזוב את העבודה ולבור לעבוד בחברת אבטחה פרטיט כאמור, אשר אינה מצריכה החזקת נשך. מדובר בנאשם אשר בכוונתו להשתלב בלימודים באקדמיה, בתחום מדעי המחשב, והציג קבלה על הרשמה ללימודים.

ברם, על הנאשם להראות נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו בדיון ולא נזק פוטנציאלי תיאורתי (ע"פ 12/8528 אלין ציפורה נ' מדינת ישראל) וחושני כי בעניין זה, לא הובאה בפני תשתיית ראייתית לכך שהרשעתו של הנאשם בדיון בהכרח תפגע בו ובעתידו בתחום מדעי המחשב.

מדובר בנאשם שנרשם לאחרונה ללימודיו בתחום מדעי המחשב, וטרם החל את לימודיו. בנוסף, גם לאחר קבלת התואר, לא הוכח כי הרשעתו עלולה להשום בפניו את יכולת לעסוק במקצוע במסגרות שונות ומגוונות מגזר הפרט' ובאופן עצמאי. משכך, לא מצאת כי מדובר בפגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, שהינו נאשם צער, שככל החיים לפניו, וביכולתו לפנות לדריכים רבים ומגוונים בחיי. אף אם הרשעה זו עלולה להשום בפניו אפשרות לעבוד בגופו ביטחון וכי"ב, אין משמעותה סגירת כל האופציות השיקומיות הנוספות מבחינתו ואין בכך כדי לסגור בפניו אופציות נוספות לתפקידים תעסוקתיים עתידיים. אחזור ואציג כי, הימנענות מהרשעה מהווה החרג של החרג, ובמיוחד בעבירות אלימות.

נאשם 2 - מדובר בנאשם צער, בן 24 אשר לומד כיום לימודי מכינה מכללה למנהל בראשון לציון כאשר בשאיופתו להשתלב לימודי הנדסאי בנין. גם בעניינו לא מצאת, כי הונחה בפני תשתיית ראייתית לכך שהרשעתו בדיון תפגע בעתידו. מדובר בנאשם אשר לומד כיום במסגרת מכינה, כאשר לאחריה יכולתו לפנות לאפיקים רבים ולא דזוקה לאותם אפיקי למידים שעולמים להיות חסומים עבוריים עם הרשעה בעברו. בפני הנאשם פתוחות אופציות רבות ומגוונות לאפיקי למידים ותעסוקה שונות אשר אינם מושפעים בהכרח מקיומה של הרשעה פלילית.

לפיך, גם בעניינו של נאשם 2 לא מצאת כי מתקיים הcharge של החרג ולא מצאת כי הוכח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו ופגיעה חמורה בשיקומו.

התנאי השני, האם סוג העבירות בהן הורשעו הנאים מאפשרות ומצדיקות בנסיבות העניין את ביטולה של הרשעה, מבליל פגוע באופן מהותי בשיקולי עונישה אחרים -

אשר למשעו של נאשם 1, מדובר בנאשם אשר שימוש כשורט בעת ביצוע העבירה וביצע עבירה תקיפה וUBEIRAT AIMIM, כאשר נכנס לעימות מול המטלוננים, דחף את חלוקם ואיים על חלוקם, תוך שהוא מחזיק בידו בכל מתקתי חד.

אשר למשעו של נאשם 2, האחרון הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית וסייע לאיומים, לאחר שהכח את מתلون 1 באגרוף לפניו וגרם לו לחבלה באפו ולירידת דם ממנו. אם לא די בכך, הנאשם 2 בעת באמצעות רגלו בכתפו הימנית של מתلون 2 והיכה גם אותו באגרוף לפניו.

CIDOU, חריגים המקרים בהם בית המשפט יאפשר ביטולה של הרשעה כאשר מדובר בעבירות אלימות. בעניינו, קיימת חומרה בעניינו של נאשם 1, הוואיל והנאשם שמש באותו עת כשורט עצמו ובמשעו פגע בנויסך גם באמון הציבור במשטרת ישראל.

מעשייהם של השניים חמורים. הם פעלו יחד באופן ברוטלי ואלים כלפי המטלוננים, הגיעו בשלמות גופם ביחסונם ושלוותם בעשותם כן. הנאשם 1 איים על המטלוננים בעודו אוחז בכל מתקתי חד, ובעוד נאשם 2 מסיע לו, תוקף וגורם לחבלות חלק מהמטלוננים.

הנאשים היו בקרבה פיזית למטלוננים, מרבית האחرونים היו בגילופין, האווירה הייתה מתוחה ואלימה, ואין ספק, כי

בנסיבות אלה, האiom היה ממש ביותר וקרוב מאוד למימוש לו רק הייתה תגבות נגד אלימה, ובכך גם נמדדת חומרתו הרבה.

האלימות הפיזית שהפגינו השניים, נעה בין דחיפות (הנאשם 1) למכת אגרוף ובעיטה (הנאשם 2), תוך חבירה, והתעמתות יזומה ומשותפת מול המתלוננים, אף היא בעלת נופך חמור.

ודוק, בית המשפט לא התעלם מכך שהייתה מידה מסוימת של התגברות מצד המתלוננים שעה שמתلون 1 יצא מרכבו וחסם בגופו את דרכם של הנאים, אך מצופה היה מהשניים, שהם גם בוגרים יותר מתלוננים, וגם לא היו תחת השפעת אלכוהול כמו המתلون 1, ושירותו במשטרת ישראל וסגן ערcis במסגרת שירות זה, כי יפגינו שיקול דעת בוגר ואחראי וימנעו התלקחות אלימה נוספת מי ישרוננו.

נוכח דברים אלו, לא נמצא כי יש מקום לבטל הרשעתם של הנאים, אלא יש לשלווח מסר ברור וחד משמעי, לפיו בתא המשפט לא יסבלו התנהלות אלימה בכלל, ושל שוטרים בפרט, וכי יש להוקיע התנהגות שכזו כלפי כל אדם באשר הוא, תוך הטעעת חותם פלילי שתחנוך על מעשים כגון אלה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשייהם של הנאים פגעו במספר ערcis מגנים, ביניהם פגעה בשלמות גופו של אדם זכותו של אדם על גופו, וכן פגעה בכבודם ובשלוותם של המתלוננים. כמו כן, פגע הנאשם 1 באמון הציבור במשטרת ישראל ובשוטריה, שעה שביציע את העבירה בהיותו משרת כשוטר, ובכך מעלה בתפקידיו והפרק מהగורם שאמור לשמור על אכיפת החוק, לגרום שעובר על החוק ובכך פגע בתדמיתם ובשםם הטוב של שוטרים אחרים המבצעים את תפקידם נאמנה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות ו"פתרונות סכטוכים" בכוח הזרוע, ויפים הדברים שנאמרו במסגרת ע"פ 4330/12 **אחמד דעאס נגד מדינת ישראל** (5.11.12):

"**בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות שנועדו "פתרונות סכטוכים" בכוח הזרוע.** דומה כי לא ניתן להתעלם מהתפשטותו של נגע האלימות בארץנו ומההיקף הרב של עבירות מסווג זה המגיעות לפתחם של בית המשפט. המסר שצורך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכטוכים ראוי שיישעה על ידי פניה לרשות החוק ולא על ידי נטילת החוק לידיים."

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

עיוון בפסקה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים במנגד רחוב ועל פי רוב החול מעבודות שירות ועד למסרים לריצוי מאחורי סוג ובריח:

רע"פ 7734/12 **טיימור מג'דוב נגד מדינת ישראל** (28.10.2012) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכח אחד במקות אגרוף בראשו וגרם לו כאבים ורגשות בראש ובעין. בהמשך הכח אדם שני באגרוף לפניו והמשיך להכחתו בעזרת בקבוק וחץ נספ, וגרם לו חבלות שונות שהצריכו טיפול רפואי. על

הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 11 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

רע"פ 4310/13 **שדה נגד מדינת ישראל** (27.8.13) - המבוקש הורשע בגין עבירות של איומים ותקיפה סתם בכך שנכנס למקרעין ששייכים לחברה אשר היה לו עמה סכטן והיכה את אחד הבעלים של החברה במכת אגרוף ואחז בו בצווארו ואמר לו זהה יומו האחרון. כמו כן, סטר לאחד העובדים וחנק בעלים נוסף של החברה ואמר לו שיגמור אותו וישורף את המקום. בית המשפט השלים השית עלייו 6 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. ערעורו לבית המשפט המחויזי נדחה וכן נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש בית המשפט העליון.

ת"פ (-מ) 13-08-20802 **מדינת ישראל נגד מיכאל מגלשויל** (10.2.2014) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ניסיון תקיפה ואיומים, בכך שעלה רקע וכיות במקום עבודתו, השילך אבניים על רכב מאולס ועל תור משרד בו ישב מנהל המקום. בהמשך איים על הנוכחים. למثالון נגרמו חבלות בסנטר, אדמומית בצוואר והמטומה באמה. בית המשפט קבע מתחם שבע בין מספר בודד של חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשים מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בגין 4 חודשים במצטבר ומאסרים מותניים.

ת"פ (-מ) 14-06-338 **מדינת ישראל נגד כהן** (29.4.15) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והזיק לרוכש. באותו אירוע דובר על נאשם שבעתו בגבו של המתלון, בעודו יורד במדרגות בית הכנסת, ולאחר מכן החל להכותו ולנשכו. הנאשם נעדר עבר פלילי,ណון ל- 4 חודשים מאסר בפועל.

ת"פ (ראש"צ) 12-01-15223 **מדינת ישראל נגד שלום אברהמי** (3.1.13) - נאשם שההורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש. באותו מקרה, על רקע וכיות בסופרמרקיט, הכה הנאשם אדם אחר במכת אגרוף וגרם לו להמטומה בעינו. על הנאשם הוטלו 4 חודשים מאסר לרייצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותניים ופיצוי.

ת"פ (רמלה) 16-03-47261 **מדינת ישראל נ' אלירז פריאנטי** (29.1.19) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. באותו מקרה, נהג הנאשם ברכב בבית החולים, כאשר אשתו ובתם התינוקת מצוים ברכב, והתקרב אל מחסום החניה. למקום הגיעו עובדת בקרה של בית החולים שהניחה ידיה על מכסה המנווע של הרכב ואמרה לנאשם שיישע לאחרור ושיגש לשלם. אותה עובדה עמדה בקדמת הרכב והסתובבה כשגביה לכיוון הרכב, כאשר הנאשם המשיך בנסיעה ופגע בפלג גופה התחתון. בהמשך, הנאשם יצא מהרכב ואיים עליה. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וקנס.

בעבירות האיים, פסיקות בתי המשפט הן רבות ומגוונות וקיים מנעד רחב של עונישה, והכל כפועל וצא מהסיטואציות הרבות והמגוונות העשוית לאפוך את עבירה:

רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (2008), שם נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם אשר הורשע באיים כלפי בת זוגו ונדון ל-12 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 20395-04-12 **אלכסנדר פריגן נגד מדינת ישראל** (2012) וכן רשות הערעור באוטו עניין - רע"פ 9118/12 - שם ذובר על נאש שהורשע בעבירות איומים, נעדר עבר פלילי, אשרណון 4 חודשים מאסר על תנאי.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפש נגד מדינת ישראל** (2011), שם נדחה ערעורו של נאש שהורשע בביצוע עבירות איומים כלפי גירושתו ונדון ל-7 חודשים מאסר בפועל.

רע"פ 8062/13 **ברזק נגד מדינת ישראל** (2014), שם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום ראש"ץ) 46645-04-16 **מדינת ישראל נגד חדד** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירה האiomים, בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון והטיל 5 חודשים מאסר מותנה.

ת"פ (שלום ראש"ץ) 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' גבריאל יוסקוב** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירת איומים.

ת"פ (שלום קריות) 15835-03-16 **מדינת ישראל נגד ג'מאל שרקאו** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירות איומים ונדון ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ב"ש) 10/09/2010 **מדינת ישראל נגד רוזין** (2010), שם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים ונגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום פ"ת) 19595-07-10 **מדינת ישראל נגד טקלה** (2013), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של איומים והתנגדות למעצר ונדון לחודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום ת"א) 1333-08/2009 **מדינת ישראל נגד קדוש** (2009), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של איומים ונגזרו עליו 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

התכוון שקדם לביצוע העבירה - העבירות שביצעו הנאים בוצעו ללא תכנון מוקדם, מדובר במפגש אקראי בין הנאים למתחונים, אשר בעקבות שיח בין הצדדים, הסלים לאלים.

חלוקת היחס של הנאים בביצוע העבירות - השניים פעלו תוך שהם חוברים אחד לשני, אמןם כ"א נטל חלק אחר באירוע והנאשם 2 ביצע תקיפה פיזית חמורה יותר של המתחונים מהנאשם 1 אך האחרון נקט באים חמור, תוך שימוש ב"כלי עבודה" - כלי מתכת חד, מתווך ארגז הכלים שברשותו.

הנזק שנגרם והנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירות - מעשי של נאים 2 גרמו לנזק פיזי ולחבלות במתחונים 1 ו- 2, כאשר המתחון 1 סבל בחבלה באופן ודימום מהאף, ואילו למתחון 2 נגרמה חבלה בשפתו בעקבות בעיטה שקיבל בכתפו הימנית. אמןם מעשי התקיפה של נאים 1 היו פחות חמורים וכללו דחיפות " בלבד", ללא גרימת חבלות פיזיות, אך יחד עם זאת, יש לזכור, כי כל אלימות עלולה להיות להידדר ולגרום לפגיעה פיזית משמעותית יותר.

בנוסף, בהיבט של עבירות האיומים, גרמו הנאים לפחד ובהלה אצל המתלונים, כאשר החומרה היתרה הנובעת מהאיום שנעשה היא, השימוש בחפש מתכתי חד בידו של הנאשם 1, באמצעות אים, בעודו מכניס את ראשו לתוך רcabם של המתלונים, כאשר בנקול יכול היה הנאשם 1 לעשות שימוש באותו חפש מתכתי ולגרום למתלונים לנזק חמור בוגוף.

הסיבות שהביאו את הנאים לבצע את העבירה - הרקע לעבירות שביצעו הנאים היו שיש שנויה בין הנאים למתלונים. במסגרת בילוי לילי נפגשו הנאים והמתלונים, שהיו אז קטינים, בחניון של מועדון. כאשר ביקשו הנאים לנטוע מהמקום, חסם אחד המתלונים בגופו את רcabם של הנאים בתגובה לכך התפתח עימות אלים, אך גם לאחר ששכח והנאים יכלו לעזוב את המקום, חוללו הנאים עימות "שני" נוסף.

יכולתם של הנאים להימנע מביצוע העבירה - הנאים יכלו להימנע מביצוע המעשים, ובעיקר בכך העודדה כי היה אפשרות להתרחק מהמקום בשלב מסוים באירוע. כך למשל, לאחר העימות הראשון, נכנסו הנאים לרכיבם ונשענו כ-12 דקות (סעיף 8 לכתב האישום המתוקן), בשלב זה יכלו הנאים לעזוב את המקום והאירוע היה בא על סיוםו. אך למראות זאת, הנאים עצרו את הרכבת, יצאו ממנה, אף ללא כל התגורות מצדם של המתלונים, והמשיכו במעשהיהם כפי שהם מתוארים בהמשך כתוב האישום המתוקן ("העימות השני").

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפיגנו הנאים בכל אירוע, על מנת לשקף הלימה ראהיה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפיגנו הנאים בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו הם ראויים בגין מעשייהם.

נכון לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפיגנו הנאים, היינו של הנאשם 1 שוטר בשירות חובה בעת ביצוע העבירה, העודדה כי האיומים בוצעו באמצעות כל חד מתכתי, אופן התקיפה והחבלות להם גרם הנאשם 2, מבלתישמי מהמתלונים תוקף אותו, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בין האירוע נשוא כתוב האישום נع בין מספר חודשים מסר בודדים שיכל וירצו בעבודות שירות ועד 10 חודשים לריצוי בפועל.

אשר להבינה שביקשה המשימה לעשות בין הנאים, מצאתי כי יש לקבוע מתחם ענישה זהה לשני הנאים. לא מציין שיש להפריד בין מעשי השניים. מעשיהם משתלבים זה בזה, והופכים למאגר אחד, באירוע האלים, והגם שכ"א מהם הפגין רף אלימות שונה, שניהם פעלו באותו מרחב זמן ומקום, כאשר שניהם מティילים את חייהם על המתלונים, כ"א מהם בדרכו, בעוצמת אלימות שונה, אך בחבריה יחד, כאשר כ"א מהם ער למעורבותו של الآخر באירוע.

באופן קונקרטי יותר לגבי שני הנאים. הנאשם 1, היה אמן שוטר בשירות חובה בעת ביצוע העבירה, דבר אשר מוסיף מידע של חומרה להתנגדותו, אך יחד עם זאת, ביום, אינו משמש כשוטר או כמשרת הציבור, ונראה כי אין בכוונתו להפסיק ולשרת במסגרת אלו. בנוסף, תקיפתו את המתלונים הינה ברף הנמוך, היא לא כוללת חבלות, אלא התקיפה שבאה לידי ביטוי באלימות המתלונים. לצד דברים אלו, יש לציין, כי הנאשם 1 הוא המבצע העיקרי של עבירת האיומים החמורה, שבוצעה באמצעות כל חד מתכתי.

ה הנאשם 2, אמן לא היה שוטר בשירות חובה בעת ביצוע העבירה, אך מתקיר שירות המבחן עולה, כי גם הוא שירת שירות חובה מלא במשמר הגבול, ונראה כי השחרר סמור ובטרם שוחרר הנאשם 1 מהשירות. הנאשם 2 אמן רק

סיע לנאים 1 בעבירות האיומים, אך יחד עם זאת, מעשו באירוע האלים היו מעשי אלימות חמורות יותר, ממעשי האלים שנקט הנאים 1, אשר גרמו לחבלות פיזיות למתלוננים.

נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאים לרובות בשל גלו - לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בנאים צעירים, בני 23 ו- 24, אשר ביצעו את העבירות בעת שחיו בני 21 ו- 22 ואת העובדה כי הם בתחילת דרכם האקדמית/התעסוקתית ואת תוכניותיהם העתידיות כפי שפורטו בפנוי.

הנזקים שנגרמו לנאים מביצוע העבירה - בעניינו של נאים 1, לקחתי בחשבון את הפגיעה בעובdotו עת בעקבות התיק הנדון נשלל ממנו רישיון הנהק אשר היה בבעלותו ובעקבות כך גם סימן עובdotו במעטך האבטחה בבית החולים "היל יפה".

נטילת אחריות של הנאים וחרמתם למוטב - הנאים נטו אחריות על מעשיהם. מדובר בשני נאים שהbijעו חרטה וצער על המעשים שביצעו וטענו כי מדובר באירוע חד פ уни אשר אינם מופיעין את אורחות חיים, דברים אלו אף עלു במסגרת תסקרי שירות המבחן, אשר ציין בוגר לשני הנאים כי הם נעדרים דפוסי התנהבות עבריינים. בנוסף, שני הנאים הביעו נכונות לחתת חלק בהליך של צדק מאחה מול המתלוננים, ואף ציינו בפני בית המשפט כי נפגשו עם המתלוננים באופן אקראי ובוצעה מעין סולחה בין הצדדים, על אף שלא היה מדובר באירוע رسمي. מאז ביצוע העבירה חלפו מספר שנים, שני הנאים הציגו בפני בית המשפט מסמכים המעידים על היומם במסגרת לימודי או לרעת לימודים אקדמיים ונראה כי הם ממשיכים בחיהם באופן נורטטיבי וחיבובי.

שיתוף פעולה עם רשות החוק - הנאים הודיעו בכתב האישום המתוקן ובכך חסכו זמן שיפוטי יקר של בית המשפט.

התנהבות חיבית של הנאים ותרומתו לחברה - בעניינו של נאים 1 הוצאה אסופה מסמכים המלמדת על התנהבות החיבית לאורך השנים ותרומתו לחברה. בין המסמכים ניתן למצוא מכתב מטעם סגן מנהל מחלקת הביטחון בבית החולים היל יפה, אשר מעיד כי הנאים 1 ביצעו את תפקידו כמאבטח באופן מקצועי ומשביע רצון. עוד הציג הנאים 1 תעודות הוקره שונות במסגרת השירות המשמר הגובל והתנהבות בתעוזת השחרור דורגה כ"ראיה לצוין" (בדרגה הגבוהה ביותר).

חלוקת הזמן מעת ביצוע העבירה - עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה משנתיים וחצי.

עבורם הפלילי של הנאים - שני הנאים נעדרו עבר פלילי.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

עמוד 12

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

נאשם 1:

נאשם 1 הורשע כאמור בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. צוין כי מדובר בנאשם ששירת כלוחם במשמר הגבול בשירות חובה בעת ביצוע העבירה. מעשי האלים שבייצעו הנאשם בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוון הן ברף הנומך באופן יחסי של עבירות האלים, במובן זה שהסתמכו בדחיפות בלבד ואין מדובר באלים שגרמה למTELוננים לחבלות שונות. יחד עם זאת, קיימת חומרה יתרה הן בעובדה שהנאשם ביצע את העבירות בעודו משרת בשירות חובה, ובכך, למעשה, נושא על כתפיו את החובה לנוהג באופן שאינו מבזה את המשטרה ואוכלותו לבעלי המדים, והן בעובדה כי איומו של הנאשם על המתלוננים, בוצע כאשר בידו כלי חד מתקתי, ונראה כי מדובר היה באיים ממשי אשר בנקודה היה יכול להתmesh ולהוביל להסלהת האירועים.

כמו כן, מתקיר שירות המבחן עולה כי מדובר באדם נורטיבי, אשר ניהל ומנהל אורח חיים נורטיבי, לומד ועובד וambil שלהתקדם בחיו לכל האנשים בני גילו. נראה כי אותו מקרה שאירע לפני כשנתים וחצי היה אירע חד פעמי וחירג בנווף חייו של הנאשם 1, אירע אשר לא חזר על עצמו מאז, ונראה כי הנאשם 1 נחש להמשיך בחיו באופן חיובי ובונה. עוד מצאתי כי יש לקחת בחשבון את תרומתו של הנאשם 1 לחברה, כמתואר לעיל, ולאחר אסופה המסמכים שהביא המUIDים על תפוקודו החיובי במסגרת השונות, הן במשמר הגבול והן במסגרת עבודתו במערך האבטחה. בעקבות האירע, הנאשם איבד את רישיון הנשק שלו וכתוצאה לכך את עבודתו ואת אפשרות להחזיק בנשק ויש ליתן לכך משקל בעת גזירת עונשו בתוך המתחם. הנאשם 1 הציג אישור על הרשותו ללימוד מדעי המחשב במרכז הבינתחומי בהרצליה ונראה כי הוא עשה שימוש לחזור למوطב ולהתקדם בחיו. עוד לקחתי בחשבון אתlikelihood האחריות של הנאשם, הבעת החרצה, החיסכון בזמן השיפוטי וכוכנותו לקחת חלק בהליך צדק מאהה עם המתלוננים.

נאשם 2:

נאשם 2 הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש וסיווע לאיומים. לחומרה, לקחתי בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה, את מעשי האלים הקשים שביצעו כלפי המתלוננים. הנאשם 2 הכה באגרוף ובבעיטה במספר הזדמנויות את המתלוננים, עד שבסתו של דבר נגרמה להם חבלה פיזית של ממש. אשר לעבירות האיים, הנאשם 2 סייע לנאים 1 ביצוע עבירות האיים החמורה שבוצעה, אך לפחות יש לשים לב לכך שחלק ביצוע עבירה זו הוא שלו בלבד.

מלבד זאת, מצאתי כי לפחות יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם 2 לא היה שוטר בעת ביצוע העבירה (ה גם שוחרר תקופה כלשהו בטרם מועד ביצוע העבירות ושירות שירות דומה לשירותו של הנאשם 1 במשמר הגבול).

עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר בנאים צער, נעדר עבר פלילי והמצוי בתחילת דרכו. הנאשם כiem לומד במכינה ושאיפתו להתקדם ולהשתלב לימודי הנדסת בניין. גם בעניינו מתאר תקיר שירות המבחן תמורה חיובית, לפיה מדובר באדם נורטיבי אשר עד למועד ביצוע העבירה ולאחריה ניהל אורח חיים חיובי ולא כל דפוס התנהגות עברייניים. בסופו של יומן מצא שירות המבחן כי בעניינו קיימים סיכוי נמוך להישנות עבירות דומות בעתיד. הנאשם 2 הודה במשפטים, לקח אחריות ובכך חסר בזמן שיפוטי יקר. גם הנאשם 2 הביע נכונות לקחת חלק בהליך של צדק מאהה מול המתלוננים.

סוף דבר:

לאור כל האמור, מצאתי כי קיימים שיקולים לחומרה ולקולה בעניינו של כל נ羞ם, וכי אוטם השיקולים וחומרת המעשים של נ羞ם 1 מול הנ羞ם الآخر, מתחזנים במובן זה שאין מקום במקרה זה לבצע הבדיקה כה ברורה בין הנ羞מים, אשר תוביל בהכרח להטלת עונש חמוץ יותר על נ羞ם 1, כפי שטוענת המאשימה.

אשר למיהוותם של "העושם", יובהר כי גם שהנ羞ם 1 היה שוטר בשירות חובה בעת ביצוע העבירה, נ羞ם 2 היה בעברו שוטר בשירות חובה והשתחרר טרם ביצוע העבירות. שני הנ羞מים לא המשיכו את דרכם בכוחות הביטחון והמשטרה. על כן, על אף שההבדיקה בין נ羞ם שוטר בעת ביצוע המעשים לבין נ羞ם שאינו שוטר בעת ביצוע המעשים היא נכונה, מדובר בהבדיקה שהיא לטעמי, טכנית, בניסיבות העניין.

אשר לטיב "המעשים", לא מצאתי מקום לאבחן הבדיקה ברורה בין חומרת מעשיו של נ羞ם 1 לחומרת מעשיו של נ羞ם 2 באופן המצדיק הטלת עונש חמוץ יותר על נ羞ם 1, שכן, אכן הנ羞ם 1 ביצע עבירה אiomים חמורה וממשית באמצעות כלי מתקתי חד, אך יחד עם זאת, עבירת האלימות המיוחסת לו היא ברף הנמוך של המעשים, וזאת לעומת המעשים 2, אשר סייע לנ羞ם 1 בעבירות האiomים, ובנוסף לכך התווספו למעשיו מעשי אלימות חמורים יותר שהובילו בסופו של יומם לחבלות פיזיות ממשיות למתלוננים.

השנתיים התרחשו באירוע, כאחרוני הברונים, תוך שהם מפגינים אלימות וברוטליות, אך בנים לא הסתיים האירוע בתוצאות חמורה ואף קטלנית, על אף שב"מערכת השנייה" של האירוע נעשה שימוש בכל כלי מתקתי חד.

גם שכל אחד מהשניים הפגין רף אלימות שונה מחבריו, ביחס לקורבנותם מעשי העבירה, ניכר מהנסיבות האופפות את האירוע, שהם פעלו יחד ביצוע המעשים האלימים, כאשר כל אחד מהם נוטל חלק אחר באירוע.

בנסיבות העניין, בהם לב לערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשי האלימות של השניים, נסיבות ביצוע העבירה ומידת האשם הגבואה שלהם הפגינו, הנקייטה היוזמה באלימות, והפסקה הנוגגת המחייבת את הערכאות הדיניות לנוקוט עדמה עונשית ברורה ונחרצת, המוקיעה אלימות, יש להטיל על השניים עונש מסר בפועל, על מנת, לשקף, מחד, הלימה רואיה למעשיהם של השניים, ומайдך, להציג גבולות ברורים, ולהגדד לשניהם, ולכל מי שפונה לאלימות, דרך, את המחייב שיש לשלם עבור מעשי אלימות.

יחד עם זאת, בניסיבות העניין, נוכח העדר עבר פלילי, ורף האלימות שבו יחסית נמוך, יותר הנזונים והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, עונש המאסר ירצה בעבודות שירות כאשר לצד התוויה טיפולית (ኖוכח התקיון האחרון לחוק העונשין) על מנת להוות צורה שיקומי לשניהם.

כמו כן, יש להטיל על השניים מאסר מותנה מרתייע, אשר יבהיר להם את המחייבים שהם עלולים לשלם, אם חיללה, ימודדו שוב, ויבחרו לפטור מחלוקת בכוח הזרוע. כמו כן, עליהם לפצות את קורבנות העבירה, כל נ羞ם על פי עצמת האלימות שהפגין באירוע.

אשר על כן, אני גוזר על הנ羞מים את העונשים הבאים:

הנ羞ם 1 -

6 חודשים מאסר ויום בפועל, שירותו בעבודות שירות, בכפר הנופש "על הים" של האגודה למען החיל, גבעת אולגה, חדרה.

הנאשם יתיצב לתחילת ריצוי בעבודות השירות ביום 19/7/10 שעה 00:08, בפני הממונה על בעבודות השירות ברח' הציונות 14, בתחנת משטרת טבריה.

mobher lanashem, ci m'dobor batnei ha'usaka k'pdanim, v'kol chirga m'kallim alu /ao ai hismavot lahorot ha'mmona ul ubudot ha'shirit, ulolah lehovot uila la'hepska manhalit shel ubudot ha'shirit v'leritzoi unosh ha'masr b'kalia m'mashit.

4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו, עבירת אלימות מסווג פשע, לרבות איומים.

Piczui l'matlon 1 basr 2,000 ₪, asher yisholim b-4 tshlomim shovim v'retzofim, hal m'iom 19.7.10 v'bcul 10 l'chodesh shelachr m'ken. Figor yumed at molao ha'tshlom la'pirouon midy, v'eo yigba b'darsh shgobim k'nes.

הנאשם 2 -

6 חודשים מאסר ויום בפועל, שירותו בעבודות שירות, בית החולים "aicilob", v'izman 6 tel aviv.

הנאשם יתיצב ל一如既 ריצוי בעבודות השירות ביום 19/6/26 שעה 00:08, בפני הממונה על בעבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה (אוטובוסס מתחנה מרכזית רמלה או לוד, ko ms' 247).

mobher lanashem, ci m'dobor batnei ha'usaka k'pdanim, v'kol chirga m'kallim alu /ao ai hismavot lahorot ha'mmona ul ubudot ha'shirit, ulolah lehovot uila la'hepska manhalit shel ubudot ha'shirit v'leritzoi unosh ha'masr b'kalia m'mashit.

Piczui l'matlon 2 basr 4,000 ₪, asher yisholim b-8 tshlomim shovim v'retzofim, hal m'iom 19.7.10 v'bcul 10 l'chodesh shelachr m'ken. Figor yumed at molao ha'tshlom la'pirouon midy, v'eo yigba b'darsh shgobim k'nes.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

המצוירות תמציא העתק החלטה זו לממונה על בעבודות השירות, מחוז מרכז וממחוז צפון.

ניתן היום, ח' סיון תשע"ט, 11 יוני 2019, במעמד הצדדים.